

מ"ת 41179/05/15 - מדינת ישראל נגד רומן ברדובסקי

בית המשפט המחוזי מרכז

10 אוגוסט 2015

מ"ת 41179-05-15 מדינת ישראל נ'
ברדובסקי(עציר)

לפני כב' השופטת ורדה מרוז - סג"נ

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	רומן ברדובסקי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד בן אסולין

ב"כ המשיב - עו"ד עינת אוריאל

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. ביחד עם הבקשה הוגש כתב אישום נגד המשיב המייחס לו עבירות של הצתה ואיומים.

מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 1.5.15 עבר המשיב להתגורר עם ילנה רייכשטט, אמה, קיים קשר מקורב. כשבוע לאחר מגורים משותפים החליטה ילנה לסיים את הקשר ולעזוב את הדירה.

המשיב התנגד לפרידה ואיים עליה כי ישרוף את הדירה אם תעזוב. בתאריך 14.5.15 בסמוך לשעה 23:00 על רקע עימות בין המשיב לילנה בשל רצונה להפרד ממנו, בערה חמתו של המשיב וגמלה בליבו החלטה להצית את הדירה. בהמשך אותו ערב הגיע המשיב לדירה, הניח ערימות של נייר טואלט במוקדים שונים, בין היתר ליד נקודת גז במטבח, על המיטה בחדר השינה, על ספה בכניסה לדירה ועל שידה. אז הבעיר את ארבעת המוקדים באמצעות מצית ונמלט מהמקום. כתוצאה, התפשטה אש בדירה, כל קירותיה כוסו בפיח, נגרם נזק ללוח החשמל בדירה, נשרפו רהיטי הדירה.

עמוד 1

הנזק נאמד בסכום של ₪ 100,000 ונמנע נזק חריף יותר בשל העובדה שאחד השכנים הזעיק כוחות הצלה שפינו את דיירי הבניין מדירותיהם מחשש להתפשטות האש ושאירת עשן.

אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

בשל גילו הצעיר ועבר שאינו מכביד (אי הרשעה אחת), התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר אודות המשיב.

מתוך תסקיר המעצר שהוגש, עולות העובדות הבאות:

- ברקע המעשה עומדת מערכת יחסים מורכבת בין המשיב לילנה, אשר עוררה את זעמה של המשפחה הקרובה וגרמה לנתק. בני הזוג נותרו ללא מערכות תמיכה.
- מאז היותו כבן 15 החל המשיב להשתמש בסמים לצד צריכת אלכוהול מוגברת וחשיפה לחברה שולית.
- המשיב אישר כי בעיותיו מתמקדות בצריכת אלכוהול מוגברת ותלותית, כמות שתייה גדולה, תדירה ואינטנסיבית הפוגעת בתפקודו התעסוקתי והאישי. כך תחת השפעת האלכוהול בולט מצבו הרגשי ויכולתו להגבלת ויסות וריסון בהתנהגותו, התפרצויות זעם בלתי נשלטות, אימפולסיביות וקושי בהתארגנות ותכנון לטווח ארוך.
- למשיב קושי לגלות הבנה, אף ראשונית לחלקיו התוקפניים והאלימים, גם במסגרת הקשר עם ילנה. ניכרת חוויה רגשית לא מעובדת המתאפיינת בכעס מצטבר, תסכול, פגיעה רגשית ודחיה, תוך בידודו ממשפחת המוצא שמחזקת יותר את תלותו במערכת הזוגית.

שירות המבחן ציין כי המשיב ביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי, אולם מהתרשמותו קיימת אמפיבלנטיות ברצון זה נוכח המרחק הנדרש מילנה וחשש מאובדן קשר עמה. שירות המבחן הוסיף והעריך כי קיים סיכון להשנות התנהגות בעייתית ופורצת גבולות. להערכתו, למשיב צורך במסגרת טיפולית כוללת אולם כאמור, זו אינה בשלה. בתסקירים נוספים שנועדו לבחון אם ניתן לשלב את המשיב בהליך טיפולי חרף העדר גורמי תמיכה בקהילה, ציין שירות המבחן כי הוא רואה חשיבות ונחיצות לקיומה של חלופה זו נוכח נתוניו של המשיב ורמת הסיכון ממצבו וכן ציין כי המשיב מגלה תובנה ראשונית בלבד באשר לקיומה של בעיית שתייה והצורך לקבלת עזרה טיפולית ארוכת טווח וכי הוא נעדר מוטיבציה גבוהה ומתאפיין בדפוסים אימפולסיביים.

חרף זאת ולאחר שהקהילה אישרה כי ניתן לשלב בהליך טיפולי, אף ללא גורמי תמיכה חיצוניים תוך הסתייעות במשטרה כגורם שניתן לפנות אליו במקרה הפרה - הסיר שירות המבחן את הסתייגותו מעצם שילוב המשיב בהליך טיפולי.

על רקע עובדות אלו מבקשת ב"כ של המשיב להורות על חלופת מעצר בקהילה 'בית אור אביבה' וטוענת כי יש לפתוח לפני המשיב דרך לשיקום דווקא על שום גילו הצעיר, עבר נקי וסיכוי לאיין את מסוכנותו. לשיטתה יש במשטרה משום מענה הולם להעדר תמיכה בקהילה.

ב"כ המבקשת מתנגד בתוקף לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר במסגרת מוסד גמילה וטוען כי המשיב אינו עונה על

התנאים הקבועים בהלכת סוויסה (בש"פ 1981/11) וכי אין בהליך זה כדי לאיין את הסכנה הנשקפת ממנו לנוכח חומרת מעשיו, נסיבות ביצוע המעשים והערכת שירות המבחן באשר לאופיו האימפולסיבי והבלתי נשלט.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירים ובהלכות הפסוקות שהונחו בפניי, נחה דעתי כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מקובלת עלי טענת ב"כ המבקשת כי המשיב אינו עונה על התנאים כפי שנקבעו בהלכת סוויסה להמרת מעצר בחלופת מעצר במוסד טיפולי. זאת מהטעמים הבאים:

המשיב מעולם לא התחיל בהליך גמילה טרם מעצרו, אף לא הביע במעשה או בהתנהגות את רצונו להתחיל בהליך גמילה. הרציונאל שעומד מאחורי תנאי זה הוא הרצון שלו להפסיק הליך שמצוי בעיצומו אף בתחילתו.

המשיב העיד על התמכרותו לאלכוהול, אולם, מהתרשמות שירות המבחן אין הוא מגלה מוטיבציה עמוקה ונחושה להגמל.

בנסיבות אלו ספק אם עומדים לו סיכויים להצליח בטיפול גמילה.

ובאשר לשאלה אם יש בחלופת הגמילה כדי לאיין או להקחות את עילת המעצר - לנוכח הערכת שירות המבחן כי קיים חשש של ממש להישנות התנהגות דומה, בהתחשב ביחסיו המורכבים והסבוכים עם ילנה ובהעדר תמיכה בקהילה, סבורני כי יש בכל אלו כדי לשלול את החלופה אשר אין בה כדי להקחות את עילת המעצר.

מתוך העיון בכלל התסקירים עולה כי נכון לעת הזו עיקר מעייניו של המשיב נתונים ליחסיו עם ילנה, כמו גם הניתוק מהמשפחה הגרעינית ואין ליבו נתון, למצער, לא במידה הנדרשת להליך טיפולי שדורש אנרגיות ורצון עז. מנגד, הסכנה הנשקפת מהמשיב רבה ודי במעשה שביצע כדי ללמד עליה, כמו גם התרשמות שירות המבחן.

לפיכך, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשע"ה, 10/08/2015 במעמד הנוכחים.

**ורדה מרוז, שופטת
סג"נ**